

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI POLITYKI SENIORALNEJ

(NR 33)

z dnia 5 marca 2025 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji Polityki Senioralnej (nr 33)

5 marca 2025 r.

Komisja Polityki Senioralnej, pod przewodnictwem posel **Joanny Borowiak (PiS)**, przewodniczącej Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie informacji pełnomocnika rządu do spraw osób niepełnosprawnych na temat zaangażowania prac legislacyjnych nad projektem ustawy o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami,
- rozpatrzenie informacji na temat przyjętych priorytetów w polityce senioralnej w kontekście Polskiej Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w 2025 roku.

W posiedzeniu udział wzięli: **Łukasz Krason** sekretarz stanu, pełnomocnik rządu ds. osób niepełnosprawnych oraz **Sebastian Gajewski** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, **Elżbieta Ostrowska** przewodnicząca zarządu głównego Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów wraz ze współpracownikami, **Bolesław Meluch** wiceprezes Krajowego Instytutu Gospodarki Senioralnej wraz ze współpracownikami, **Igor Marczak** wiceprezes Fundacji SeniorUp, **Jerzy Płókarz** prezes Krajowego Sztabu Ratownictwa Społecznej Sieci Ratunkowej, **Teresa Hernik** ekspert w Federacji Przedsiębiorców Polskich, **Krystyna Lewkowicz** stały doradca Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Elżbieta Przybylska**, **Jolanta Szymańska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodnicząca poseł **Joanna Borowiak (PiS)**:

Dzień dobry, otwieram trzydzieste trzecie posiedzenie Komisji Polityki Senioralnej. Witam państwa serdecznie. Stwierdzam przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia Komisji.

Na podstawie listy obecności stwierdzam kworum.

Witam panie i panów posłów, witam gości. Jest z nami pan **Łukasz Krason** – sekretarz stanu, pełnomocnik rządu ds. osób niepełnosprawnych w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Jest pan **Sebastian Gajewski** – podsekretarz stanu w tym samym ministerstwie. Witam państwa dyrektorów departamentów. Witam również panią **Krystynę Lewkowicz** – stałego doradcę Komisji, panią **Elżbietę Ostrowską** – przewodniczącą Zarządu Głównego Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów, panią **Barbarę Rózkowską-Gębke** – członka ZG PZERiI, pana **Bolesława Melucha** – wiceprezesa Krajowego Instytutu Gospodarki Senioralnej, panią **Marlenę Kondrat** – członka zarządu tegoż instytutu i panią **Katarzynę Tomczyk** – eksperta w instytucie. Witam serdecznie pana **Igora Marczaka** – wiceprezesa Fundacji SeniorUp i pana **Jerzego Płókarza** – prezesa Krajowego Sztabu Ratownictwa Społecznej Sieci Ratunkowej.

Szanowni państwo, przystępujemy do realizacji porządku dziennego. Mamy dziś do rozpatrzenia dwa punkty, w następującej kolejności: rozpatrzenie informacji na temat przyjętych priorytetów w polityce senioralnej w kontekście polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w 2025 r. oraz rozpatrzenie informacji pełnomocnika rządu do spraw osób niepełnosprawnych na temat zaangażowania prac legislacyjnych nad projektem ustawy o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami. Szanowni państwo, pan minister **Łukasz Krason** zgłosił prośbę o to, żeby punkt dotyczący informacji pełnomocnika rządu do spraw osób niepełnosprawnych rozpatrzyć w pierwszej kolejności. Czy ktoś z państwa posłów zgłasza sprzeciw? Nie słyszę, a zatem rozumiem, że jest zgoda na to, aby zamienić kolejność punktów.

Bardzo proszę pana **Łukasza Krasonia** – sekretarza stanu, pełnomocnika rządu do spraw osób niepełnosprawnych o przedstawienie informacji.

Sekretarz stanu, pełnomocnik rządu do spraw osób niepełnosprawnych w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Łukasz Krason:

Dziękuję, pani przewodnicząca. Dzień dobry państwu. Ustawa o asystencji osobistej jest dla mnie osobiście najważniejszą ustawą, po którą poszedłem do polityki. Dlatego też zostałem pełnomocnikiem. Więc to, co się wydarzyło jeszcze w grudniu i potem znalazło swoje odzwierciedlenie i kontynuację jeszcze w tym roku, jest dla mnie szczególnie ważne. Dnia 10 grudnia rozpoczęliśmy konsultacje społeczne ustawy o asystencji osobistej, rządowego projektu ustawy o asystencji osobistej. Dnia 15 stycznia te konsultacje się zakończyły. Wedle informacji historycznych jest to najlepiej skonsultowana ustawa społeczna, która wyszła z Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w tym rządzie i w poprzednich. Przez ten czas spotkał się z blisko tysiącami osób fizycznie i z podobną liczbą osób on-line. Odbły się spotkania w Gdańsku, w Bydgoszczy, w Poznaniu. Odbły się spotkania on-line z samorządowcami, z przedstawicielami różnych grup społecznych. Także grup, które bardzo często są wykluczane, nawet z tych grup wykluczanych, mówimy tutaj o osobach z niepełnosprawnością intelektualną i znacznymi sprzężeniami. Więc te grupy mogły swój głos także podać w tych konsultacjach. Oczywiście odbywały się także konsultacje międzyresortowe.

Po 15 grudnia, zbierając wszystko do kupy okazało się, że mamy kilkaset, przepraszam, sto kilkadziesiąt uwag resortów. Mamy ponad tysiąc uwag od strony publicznej, społecznej. Proszę tych liczb nie traktować jako coś, co udowadnia wiele wad w naszym projekcie. To jest raczej także przejaw tej wielkiej skali tych konsultacji. Wiele z tych uwag po prostu się powtarza i wiele z tych uwag to są drobne uwagi, które oczywiście my teraz z uwagą przeglądaliśmy. Po 15 stycznia wzięliśmy się za ten etap analizowania poszczególnych uwag. W tym momencie kończymy nanoszenie poprawek na ustawę i w ciągu pewnie kilku dni te poprawki znajdą już swoje odzwierciedlenie i poprawiona ustawa, OSR, uzasadnienie trafią do poszczególnych resortów i także do opinii publicznej, bo zostanie to opublikowane na stronie RCL-u.

Jak sygnalizowałem jeszcze 3 grudnia, czyli w światowy dzień osób z niepełnosprawnościami, naszym celem jest, aby ten projekt rządowy przeszedł ścieżkę rządową, potem sejmową i żeby ustawa została podpisana przez prezydenta Andrzeja Dudę. Mamy okres wyborczy, więc wiadomo, kiedy pan Andrzej Duda przestanie być prezydentem, gdyż jego druga kadencja się kończy. Naprawdę robimy wszystko, aby ten termin dowieźć, gdyż ten harmonogram wdrażania ustawy, tak aby w przyszłym roku, w jego drugiej połowie, usługi asystencji były systemowo kierowane do osób z największymi potrzebami musimy ten harmonogram wykonywać naprawdę sprawnie. Jeśli chodzi o stan prac dzisiaj nad ustawą, tak to wygląda, wszystko jest wedle tego porządku, który sobie założyliśmy.

Jesteśmy w stałym kontakcie z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, który będzie pełnił bardzo ważną rolę w całości systemu, gdyż to będzie ustawa i usługa, gdzie od etapu wnioskowego do etapu wdrożeniowego, czy nawet raportowania z przebiegu usługi, już od strony osoby z niepełnosprawnością, ale także asystenta czy operatorów świadczących te usługi, wszystko się będzie odbywać drogą elektroniczną. Więc rola Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jako operatora i twórcy systemu informatycznego, jest szczególnie ważna. Uzgodnienia na tym etapie już są bardzo ściśle prowadzone. Departament Informatyki czy strona samorządowa są włączone w ten proces tak, aby w momencie kiedy ustawa pojawi się na SKRM-ie, potem na Radzie Ministrów i w Sejmie móc w nim uczestniczyć. Po prostu to, co państwo zobaczą było najlepsze jakie tylko może być, gdyż tak jak powiedziałem, każdy tydzień, każdy miesiąc będzie szczególnie ważny w kontekście wdrażania. Od podpisu pana prezydenta potrzebujemy troszeczkę ponad rok, żeby przygotować system teleinformatyczny, przeszkolić kadry, przygotować wszystko wokoło. Mamy także już przygotowane rozporządzenia tak, aby na Radzie Ministrów czy na SKRM być z kompletem dokumentów. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Dziękuję, panie ministrze. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa posłów chce zabrać głos w związku z przedstawioną przez pana ministra Krasonia informacją? Bardzo proszę, pan minister Stanisław Szwed.

Poseł Stanisław Szwed (PiS):

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca, Wysoka Izbo, panie ministrze, informacje, które pan przekazał nie są niestety dobre. One są, powiedziałbym, fatalne. Będziemy mieć kolejne lata

bez ustawy o asystencji, co powoduje, że osoby, które oczekują na to wsparcie będą dalej oczekiwały. Ten scenariusz, który pan zarysował jest mało wykonalny, jeżeli jesteście na etapie uzgodnień, żeby tak szybko to się podziało. To jest pierwsza sprawa.

Druga sprawa, ten materiał, który nam pan przedstawił, nic właściwie nie wnosi, nie ma żadnej informacji, czy ma pan zapewnione środki finansowe na realizację. Wiemy, że to jest instytucja, która wymaga nakładów finansowych i jeżeli ma być to realizowane, to muszą być zapewnione środki. Mówił pan o roku wdrażania, czyli można założyć, że to jakaś perspektywa 2027 r. To są absolutnie według mnie niedopuszczalne terminy wejścia w życie tej ustawy.

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Bardzo dziękuję. Czy jeszcze ktoś z państwa posłów? Bardzo proszę, pani przewodnicząca Iwona Kozłowska.

Poseł Iwona Maria Kozłowska (KO):

Bardzo dziękuję, pani przewodnicząca. Szanowny panie ministrze, mam bardzo konkretne pytanie. Proszę podać konkretny termin, kiedy ten projekt ustawy trafi do Sejmu. Konkretnie, bo to bym chciała wiedzieć. Nie ukrywam, że właściwie przez cały ostatni czas, przez wiele miesięcy, spotykamy się z pytaniami ze strony osób z niepełnosprawnościami, ze strony seniorów, że nie ma asystencji. Kolejne pytanie – w jaki sposób w tej chwili zabezpieczane są prawa osób z niepełnosprawnościami w sensie wsparcia w postaci asystencji. Czy jest coś zastępczego, czy proponuje pan dla osób z niepełnosprawnościami jakieś rozwiązania zastępcze na ten czas, zanim wejdzie ustawa i zostanie podpisana przez prezydenta i przejdzie oczywiście te wszystkie procedury? Kolejne pytanie – mówił pan o spotkaniach w województwach, m.in. był pan w kujawsko-pomorskim, spotkał się pan z opiekunami, z osobami z niepełnosprawnościami. Niestety nie mogłam uczestniczyć, bo wówczas musiałam być w Warszawie, ale wiem, że takie spotkanie się odbyło. Chciałabym, żeby pan powiedział kilka słów na temat tego, jakie wyciągnął pan wnioski z tych spotkań. Co panu najbardziej utkwilo, jakie trafiały do pana uwagi, przede wszystkim od opiekunów i osób z niepełnosprawnościami, które pan mocno zapamiętał i uważa pan, że powinny się w tej ustawie znaleźć?

W mojej opinii, panie ministrze, sytuacja osób z niepełnosprawnościami jest coraz lepsza, to prawda, ale w dalszym ciągu wymaga dużego, dużego wsparcia i nowych ustaw. Jeżeli, przepraszam pana, ale jeżeli pan zdecydował się na to, żeby być ministrem, to nie tylko jeżeli chodzi o asystencję, ponieważ tych tematów dotyczących osób niepełnosprawnych i senioralnych jest bardzo, bardzo wiele. Jest pan ministrem, który otrzymał to bardzo ważne stanowisko, ale nie dlatego, żeby wprowadzić asystencję, której dotychczas nie ma, ale dlatego, że ma pan się zająć wszystkimi problemami, które osoby niepełnosprawne do pana zgłaszają, czy które pan obserwuje. Zgłaszają to też opiekunowie, bo tym się zajmujemy od wielu lat. Musi pan pracować nad poprawą życia, funkcjonowania, poziomu życia osób z niepełnosprawnością, seniorów, w tym wszystkich tych, których los potoczył się inaczej niż osób zdrowych. Bardzo dziękuję.

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Bardzo dziękuję, pani przewodnicząca. Pozwoli pan, panie ministrze, że również zadam kilka pytań. Rozpocznę od tego, że nawet nie wiedziałam, że pan minister był na jakichś konsultacjach czy rozmowach w województwie kujawsko-pomorskim, z którego też jestem posłem. Nie otrzymałam zaproszenia jako przewodnicząca sejmowej Komisji Polityki Senioralnej i trochę jestem tym zdziwiona, aczkolwiek jestem bardzo zainteresowana odpowiedzią na pytania, które postawiła pani przewodnicząca Kozłowska.

Panie ministrze, w tej całej informacji, dla mnie to jest one-page, jedna stronka tylko, co prawda maczkiem zapisana, ale informacji tutaj nie ma żadnych. W mojej ocenie jest tutaj tylko tryb przypuszczająco-życzeniowy, czas przyszły i cały czas pan nam opowiada, co będziecie państwo robić. To nie jest pierwsze nasze spotkanie na Komisji na temat ustawy o asystencji osób z niepełnosprawnościami. Moje pierwsze pytanie – co od ostatniego posiedzenia Komisji, na którym ten temat był podnoszony, zrobił pan, jako minister, jako pełnomocnik rządu do spraw osób z niepełnosprawnościami, oczywiście w zakresie tego tematu? Wciąż tylko czytam i słyszę, co będzie w przyszłości. Odsuwacie, tak jak powiedział pan minister Szwed, państwo cały czas wszystko w czasie. Jest tutaj tak enigmatycznie zapisane, że prowadzicie państwo robocze rozmowy z przedstawicielami Ministerstwa Finansów.

Rozumiem, że o to się to wszystko rozbija, ale wciąż to są robocze rozmowy. To znaczy, że nie pracujecie państwo w sposób wiążący nad projektem tej ustawy, na którą czekają osoby z niepełnosprawnościami.

Przedstawił pan plan procesu legislacyjnego. Szanowny panie ministrze, jak pan się spodziewa, nie o to chodziło Komisji. Pytaliśmy pana, jaki jest status prac nad tą ustawą. Wynika z tego, że żaden, tak naprawdę. Pochwalił się pan najlepiej skonsultowaną ustawą, ale nie wiem za bardzo na jakiej podstawie pan wysuwa takie stwierdzenia, skoro trwają cały czas analizy? Będziecie państwo mogli podsumować konsultacje, jak one się zakończą, jak państwo również omówicie wszystkie zgłoszone uwagi. Panie ministrze, napisał pan o stałym kontakcie z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych. Bardzo dobrze, że państwo jesteście w stałym kontakcie, tylko co to znaczy? Można być w stałym kontakcie, a można pracować merytorycznie. Pan minister nie przedstawił nam żadnych wiążących informacji, poza tymi, że wciąż odsuwacie ten projekt ustawy w czasie.

Panie ministrze, dla mnie to jest wiele hałasu o nic, bo wiele obiecaliście państwo Polakom, osobom potrzebującym, osobom, na których poprawie losu powinno zależeć rządowi. Nic się nie dzieje, minęło 14 miesięcy. Nie ma pan w tej chwili dla nas żadnych konkretnych informacji. Panie ministrze, mam jeszcze jedno pytanie. Jakie ramy wiekowe uwzględniliście państwo w katalogu uprawnień do możliwości skorzystania z tej ustawy? Proszę dzisiaj nam powiedzieć, że nie chcecie państwo ograniczać dostępu seniorów do tej ustawy, osób w wieku senioralnym. Tak jak powiedziała pani przewodnicząca Kozłowska, dobrze, że pan się zajmuje osobami z niepełnosprawnościami, ale czy pamięta pan, bo ja jako przewodnicząca Komisji Polityki Senioralnej tego nie widzę, żeby pan pamiętał o osobach w wieku senioralnym, czyli ustawowo 60+, które również z racji wieku nabywają niepełnosprawności. Pytałam pana dwukrotnie o to, może nie pana, bo pana nie było na komisjach. Pytałam pana przedstawiciela. Posłowie otrzymywali tylko zapewnienie, że na pewno państwo nie ograniczą dostępu osób w wieku 60+ do możliwości korzystania z asystencji osób z niepełnosprawnościami. Natomiast wieść gminna niesie, że informacje, które otrzymuję są zupełnie inne. Bardzo proszę, aby pan nam dzisiaj powiedział, jakie kryteria i jakie ramy wiekowe pan, jako pełnomocnik, uwzględnił, jeżeli chodzi o możliwość korzystania z tej ustawy.

Tych pytań jest sporo, ale bardzo proszę, aby pan na nie odpowiedział wnikliwie. Dziękuję.

Sekretarz stanu w MRPiS Łukasz Krason:

Zacznę od odpowiedzi dla pana posła Szweda. Oczywiście, że sprawy finansowe w tak dużej ustawie są bardzo ważne. Chciałbym przypomnieć, że zanim wyszliśmy do konsultacji publicznych odbyło się pięć posiedzeń Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, gdzie wielokrotnie analizowaliśmy przedstawiony przez nas OSR i skutki finansowe wprowadzenia tej ustawy. OSR ma poszczególne lata rozpisane bardzo szczegółowo. Państwo mogli to zobaczyć i wciąż mogą, bo przecież na stronach RCL-u to wszystko zostało przedstawione. To także było przedmiotem naszych konsultacji, potem już publicznych. Nie wiem dlaczego pan Szwed zadaje pytanie, jakby nie wiedział, że konkretny zapis w budżecie na konkretne zadanie może się pojawić wtedy, kiedy mamy już ustawę podpisaną przez prezydenta. Komitet Ekonomiczny jest ważnym ciałem w całym procesie legislacyjnym, rządowym. Zapewniam państwa, że Ministerstwo Finansów oraz Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, rozumieją powagę sytuacji i ten OSR był przygotowany naprawdę mądrze. To, jeśli chodzi o pytania pana Szweda.

Też nie rozumiem tego sformułowania, że osoby z niepełnosprawnościami będą czekać 3–4 lata. Według naszych wyliczeń, według naszego harmonogramu, ten moment wejścia w życie ustawy, czyli tak naprawdę, kiedy ten pierwszy asystent pojedzie do pierwszej osoby z niepełnosprawnością, aby świadczyć tę usługę w sposób systemowy, to jest lipiec 2026 r. To nie jest za 3 lata, to nie jest za 4 lata. To jest naprawdę osiągalne i robimy wszystko, aby ten czas się zmateriałizował.

Jeśli chodzi o pytania pani przewodniczącej, w konsultacjach, tak jak powiedziałem, brało udział wiele grup społecznych. Były także w Bydgoszczy osoby z niepełnosprawnościami. Byli ich opiekunowie. Zapytała pani, co mnie najbardziej poruszyło i która opinia czy która uwaga najbardziej do mnie trafia. Na pewno trafia do mnie ta uwaga opiekunów, którzy obawiają się, czy ich dorosłe dzieci, często osoby będą objęte tą ustawą, gdyż na przykład nie

chcą się skalować, nie mają skali o poziomie potrzeby wsparcia, bo rodzice są na świadczeniu pielęgnacyjnym. Wciąż musimy edukować rodziców, że samo ustalenie poziomu potrzeby wsparcia nie sprawia, że rodzic musi rezygnować z świadczenia pielęgnacyjnego. Nawet jeśli osoba ma PPW ustalone – poziom potrzeby wsparcia – dopiero przejście i złożenie wniosku o świadczenie wspierające sprawia, że przechodzimy na inny model. Wielokrotnie, praktycznie za każdym razem, te pytania i uwagi padały, ale to wynika z niewiedzy, z pewnej formy edukacji, którą musimy jeszcze podjąć. Wiele uwag dotyczyło kontrolowania usługi asystencji, gdyż rodzice wskazywali, że w tych projektowych rozwiązaniach zdarzają się sytuacje, gdzie ta projektowa asystencja trafia do osób, którym się ta usługa tak na prawdę według ich mniemania nie należy. Rzeczywiście obecnie te mechanizmy kontroli wielu usług w Polsce, usług społecznych, edukacyjnych, nie są najlepsze. To było też wielkie zadanie dla nas przez trochę ponad miesiąc, aby odpowiednie mechanizmy, które także wychodzą naprzeciw uwagom chociażby Ministerstwa Finansów, wprowadzić do tej ustawy. To jest to, co było ważne.

Wiele osób się obawia, że ich wykluczenie cyfrowe sprawi, że nie będą mogły z tego skorzystać, bo nie będą mogły wprowadzić wniosku elektronicznie, bo nie mają profilu zaufanego. To jest coś, z czym też musieliśmy się zmierzyć. Z jednej strony rozumiem tę niechęć do technologii, szczególnie osób starszych, ale z drugiej strony mam też świadomość tego, jak wielkie problemy na nas by spadły, jeśli doprowadzilibyśmy do obiegu dokumentów. To opowiada każda ze stron, czy to samorządowa, czy na poziomie wojewódzkim, czy nawet organizacje pozarządowe. Tu nie ma odstępstw, tu nie możemy zrobić kroków wstecz, ale krokiem pośrednim jest wsparcie powiatów w tym, aby przedstawiciele powiatów mogli przyjechać do osoby z niepełnosprawnością, która chce złożyć wniosek, aby ten proces tej osobie umożliwić w jej własnym domu. To jest jakby wyciągnięcie ręki i wsparcie tych osób.

Pani Borowiak pytała o zakres wiekowy. Dziwię się tym pytaniom, że to są jakieś zakulisowe informacje. Mówiłem to wielokrotnie w każdym wywiadzie, bo to jest bardzo ważna informacja i każdy dziennikarz mnie o to pyta. Konsultacje społeczne były nie tylko w miejscach, gdzie my przyjechaliśmy, czy na tych spotkaniach on-line, które się odbywały, ale tak naprawdę każdy mógł wejść na stronę, mógł skorzystać z formularza i mógł po prostu przeczytać ustawę, nasz projekt i złożyć swoje uwagi, nawet osoby głuche. Zresztą jest to pierwsza ustawa w Polsce, która umożliwia, była zapisana w polskim języku migowym oraz w języku łatwym i zrozumiałym dla osób z niepełnosprawnością intelektualną, więc ten zakres wsparcia i możliwości konsultacji był przeogromny. Tam naprawdę był, nawet w takim streszczeniu, opisany zakres wiekowy od 13. do 65. roku życia. Osoby poniżej 13. roku życia i powyżej 65. roku życia – tu jest adnotacja, że jeżeli ktoś zacznie korzystać z ustawowej asystencji, to będzie mógł z niej korzystać do czasu zakończenia działania tej decyzji, czyli w naszym przypadku przez pięć lat. Jeżeli w 64. roku życia i za 300 dni złoży wniosek i otrzyma decyzję, to do 59. roku życia i tych kilkuset dni będzie mógł z tej usługi korzystać na poziomie systemowym. Jest to też odpowiedź na pytanie pani przewodniczącej. Pozostałe osoby będą mogły wciąż korzystać z tych projektowych rozwiązań.

W 2024 r. na projektową asystencję finansowaną z Funduszu Solidarnościowego wydatkowaliśmy, czy to w kierunku samorządów, czy łącznie w sumie dla samorządów i organizacji pozarządowych blisko miliard złotych, 990 mln zł. W 2025 r. jest to już prawie 1300 mln zł, czyli wzrost prawie 30%. Te osoby, które, tak jak powiedziałem, nie będą spełniać kryteriów punktowych, czyli od 80 punktów lub wiekowego, nie będą miały więcej niż 13 lat albo będą miały więcej niż 65 lat, będą mogły korzystać z rozwiązań projektowych. Ponieważ dzisiejsi beneficjenci tych projektowych rozwiązań znajdują się w tej ustawowej... Bo to przecież jest do przeliczenia. Mamy dosyć sporo danych analitycznych, więc tak to widzimy. Więc ta przestrzeń w tej projektowej asystencji znacznie się poszerzy. Cieszę się, że te projektowe rozwiązania cieszą się coraz większym zaangażowaniem samorządów. Mamy prawie w sumie blisko dwa tysiące gmin i powiatów, które biorą udział w tych rozwiązaniach, prawie 300 NGO-sów świadczy te usługi na terenach praktycznie całego kraju i ta ustawowa asystencja, tak jak powiedziałem, będzie czymś ważnym, systemowym, dla ponad 100 tys. osób. Tak to dzisiaj się przedstawia. Ta projektowa będzie dopełniać to, co jest oprócz tego.

Wydaje mi się, że odpowiedziałem na wszystkie pytania. Jeżeli na jakieś nie odpowiedziałem, to bardzo proszę przypomnieć. Sporo tych pytań było, więc nie chciałbym czegoś pominąć.

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Panie ministrze, rozumiem, że asystent, który jest z panem, zapisał te pytania. Krótka uwaga do pana ministra. Mam gorącą prośbę. Proszę się naprawdę nie dziwić pytaniom, bo ten projekt jest jak yeti. Wszyscy o nim mówią, ale tak naprawdę nikt do końca nie widział jego ostatecznej wersji, bo jeszcze jej nie ma. Państwo daliście mało gwarancji Polakom jako Trzecia Droga. Daliście dwanaście. To niedużo. W tych dwunastu gwarancjach była taka gwarancja – czytam w tej chwili z państwa programu: „asystent osobisty osób z niepełnośprawnosćmi”. Tutaj kilka zdań, naprawdę niewiele i wytłuszczonym drukiem puenta: „Zagwarantujemy dostęp do asystentów bez względu na miejsce zamieszkania”. Dziś nam pan przed chwilą powiedział o problemach, powiatach. Tak naprawdę mówi pan, że coś państwo planujecie, ale szczerze, w mojej ocenie nie udzielił pan wiążącej odpowiedzi. Mnie też pan nie odpowiedział na pytanie o ramy wiekowe, tylko uskutecznił pan połajankę, że każdy, cytuję: „nawet głuchy mógłby sobie to sprawdzić”. Panie ministrze, z całym szacunkiem, ale pan tu przychodzi odpowiadać na pytania posłów. Mam do pana bardzo wielką prośbę, żeby pan nas w ten sposób nie traktował. To jest raz. A dwa, panie ministrze, co z przepisem w ustawie dotyczącym czasu nabycia niepełnosprawności? Czy prawdą jest, że osoby w wieku senioralnym, które nabyły tę niepełnosprawność, właśnie będąc już w wieku senioralnym, nie będą mogły skorzystać z tej ustawy?

Jeszcze pani przewodnicząca Kozłowska.

Posel Iwona Maria Kozłowska (KO):

Bardzo proszę o dokładną datę, kiedy wpłynie ten projekt do Sejmu, bo to uciekło gdzieś panu ministrowi. Kiedy będziemy mogli pracować i procedować już na komisjach w Sejmie i na sali plenarnej?

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Pan poseł Szwed, bardzo proszę.

Posel Stanisław Szwed (PiS):

Dziękuję bardzo. Rok temu pan prezydent skierował projekt ustawy o asystencji. Wtedy była huczna zapowiedź pana ministra, że projektem prezydenckim się nie zajmujemy, bo będzie projekt rządowy. Minęło ponad rok, projektu rządowego nie ma. Pan opowiada, że są konsultacje. Bardzo dobrze, że się konsultuje, ale projektu nie ma. Pan przychodzi do nas z informacją na jednej stronie, z której nic kompletnie nie wynika. Żeby nie powiedzieć, że to tylko moje słowa, to przeczytam panu opinię pani Krystyny Lewkowicz, stałego doradcy naszej Komisji. „Informacja pełnomocnika rządu ds. osób niepełnosprawnych na temat zaawansowania pracy nad ustawą o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami nie podaje bliższych danych na temat wyników dotychczasowych konsultacji ani harmonogramu procedur legislacyjnych, więc trudno się odnieść do przedstawionych informacji”. To jest podsumowanie tej informacji, którą nam pan przedstawił. Teraz pan dopowiedział, ale w materiale nie mamy żadnych informacji. Również to, o czym mówią pani przewodnicząca Borowiak i pani przewodnicząca Kozłowska – już sposób zachowania, jak pan się do nas odzywa, to już pomine, bo nie pierwszy raz mamy do czynienia z panem na Komisji.

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Bardzo proszę, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MRPiPS Łukasz Krason:

Dobrze. Odpowiadając na pytanie o kryteria wiekowe, już to powiedziałem chwilkę temu, powtórzę, od 13. roku życia...

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Panie ministrze, nie pytałam przed chwilą o kryteria wiekowe, tylko czy prawdą jest, że istotny będzie czas, w którym dana osoba zostanie osobą niepełnosprawną. Czas nabycia niepełnosprawności. Proszę mi na to pytanie odpowiedzieć.

Sekretarz stanu w MRPiPS Łukasz Krason:

Kryterium wiekowe zastosowane w ustawie, w projekcie ustawy, dotyczy momentuawnioskowania o usługę. Rozumiem, że pyta pani, czy na przykład osoba 75-letnia, której

niepełnosprawność powstała, jak miała lat 50 będzie mogła skorzystać z usługi. Dobrze interpretuje pani pytanie o to, o to chce pani spytać?

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Panie ministrze, pytam jeszcze raz – czy przewidzieliście państwo jako kryterium, termin nabycia niepełnosprawności? Nie wiem, jak mam panu inaczej to pytanie zadać, ale widzę, że pan uchyla się od odpowiedzi. Konkretnie, proste pytanie. Bo gdyby tak było, to by znaczyło, że prawdą jest, że zamierzacie państwo wykluczyć osoby w wieku senioralnym, które niepełnosprawności nie nabyły w wieku 13 lat, tylko po uzyskaniu wieku senioralnego. A to jest jeszcze raz przypomnę, ustawowo, nie 65+, a 60+.

Sekretarz stanu w MRPiPS Łukasz Krason:

Mamy zastosowane kryterium wiekowe w momencie złożenia wniosku. Osoba przed 65. rokiem życia będzie mogła skorzystać z ustawy o asystencji. Też opisujemy to w uzasadnieniu, że systemy powinny się uzupełniać. System skierowany dla seniorów będzie realizowany przy użyciu modułu senioralnego, który również jest konsultowany i wprowadzany. Mamy różne projekty kierowane do osób przed 13. rokiem życia. Usługa asystencji będzie realizowana dwutorowo, równolegle, projektowo i ustawowo. Osoba, która złoży wniosek przed 65. rokiem życia, będzie mogła z niej skorzystać, nawet jeśli ten 65. rok przekroczy, ale do czasu wypełnienia tej decyzji, czyli na okres pięciu lat. To jest najbardziej precyzyjna odpowiedź, jaką dzisiaj mogę pani udzielić.

Jeśli chodzi o czas, kiedy będziemy mogli z tą ustawą wejść do Sejmu, to zależy oczywiście od tempa prac na komitecie Rady Ministrów i samej Radzie Ministrów. Tak jak powiedziałem, nasze prace są tak skompensowane, aby to się wydarzyło i cały ten proces legislacyjny zakończył się jeszcze przed wyborami prezydenckimi. Tak jak to dzisiaj można przedstawić, jeśli chodzi o harmonogram, to pewnie końcówka marca, początek kwietnia ustawa będzie na Radzie Ministrów.

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Panie ministrze, muszę jeszcze powiedzieć jedną rzecz. Pan mi nie odpowiedział, ale powiedział pan, że seniorzy będą mogli skorzystać z bonu senioralnego. To dla mnie oznacza, że chce pan wykluczyć osoby w wieku senioralnym, które nabyły niepełnosprawność po 60. roku życia z możliwości korzystania z tej ustawy, ale nie chce pan tego z pewnych powodów powiedzieć wprost. Powiedział pan przed chwilą, że system będzie realizowany dwutorowo – cytuję pana: „projektowo i ustawowo”. Może mi pan wyjaśnić, jak można system realizować projektowo? Może czegoś nie zrozumiałam.

Sekretarz stanu w MRPiPS Łukasz Krason:

Usługa asystencji jest usługą realizowaną od 2019 r. – mówimy o tej projektowej, finansowanej z Funduszu Solidarnościowego, z coraz większym i lepszym skutkiem. W tym roku po raz pierwszy, już od stycznia, nie od kwietnia, nie od maja, jak to było w latach poprzednich, już od stycznia, usługa asystencji była realizowana. Oczywiście, że czymś innym jest projekt, ale jednak ze stałym finansowaniem z Funduszu Solidarnościowego, a czymś innym jest ustawa. Bon senioralny będzie finansowany z budżetu państwa, więc to też będą konkretne usługi, które będą kierowane do tej grupy naszych obywateli i obywaterek. To jest system, który widzi się nawzajem. Konkretnie usługi będą do tych osób kierowane.

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Panie ministrze, niestety, ale tej odpowiedzi nie przyjmuję. Mam do tego prawo. Dla mnie to jest jakaś taka nowomowa. Nic konkretnego pan mi nie powiedział. Poprzez projekt nie można niczego realizować. Projekt to jest plan. To jest coś, co jest w planach. Możemy wsparcie realizować ustawowo, jeśli mówimy o ustawach sejmowych. Ustawowe wsparcie to jest wsparcie gwarantowane, a projektowe to jest w fazie projektów, w fazie tworzenia. Jestem tylko skromnym doktorem nauk humanistycznych, ale mogę czegoś nie rozumieć. Bardzo proszę pani przewodniczącą Kozłowską.

Poseł Iwona Maria Kozłowska (KO):

Panie ministrze, jeszcze jedno pytanie, które zadałam, a umknęło – co w zamian? Czyli do momentu, kiedy ta asystencja się pojawi, jakie formy wsparcia pan proponuje teraz osobom

z niepełnosprawnością i osobom do 65. roku życia? Na co mogą liczyć ze strony pełnomocnika rządu do spraw osób z niepełnosprawnościami?

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Bardzo proszę o udzielenie odpowiedzi.

Sekretarz stanu w MRPiPS Łukasz Krasoń:

Oczywiście kontynuujemy projektową usługę asystencji osobistej. Tak jak powiedziałem, środki przeznaczone na ten rok są blisko 30% większe, niż to było w roku ubiegłym. Po raz pierwszy w tym roku ta usługa trafiła do ludzi już w styczniu. W niektórych samorządach czy w NGO-sach w lutym. Jest to wciąż kilka miesięcy szybciej niż do tej pory. Ta usługa jest świadczona w 2026 r., czyli w tej pierwszej połowie, kiedy jeszcze ta ustawowa będzie jakby będzie wdrażana, będą te rozwiązania projektowe, pewnie też budżet będzie wyższy niż w tym roku. To jest to, co będzie realizowane wciąż. Mamy także w tym momencie startujący chociażby program finansowany z funduszy unijnych. Zatrudnienie wspomaga... To jest inny rodzaj usługi, więc pewnie to nie wypełnia pani pytania, ale szereg projektów, które są wciąż realizowane, będzie trafiać także do osób z największymi potrzebami.

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Szanowni państwo, może zadam państwu pytanie. Czy członkowie Komisji, bo chciałabym państwa o to zapytać, czy jesteście państwo za tym, żeby przyjąć te informacje od pana ministra? Poproszę o przeprowadzenie głosowania. Szanowni państwo, w takim razie odwróć moje pytanie. Kto z państwa posłów jest za tym... albo inaczej. Czy ktoś z państwa posłów zgłasza sprzeciw wobec tego, żebyśmy w najbliższym czasie zaprosili pana ministra Łukasza Krasonia z przygotowanym konkretnym materiałem, bazującym również na dyskusji, która miała miejsce podczas tego posiedzenia? Czy ktoś z państwa zgłasza sprzeciw? Nie ma sprzeciwu. Bardzo państwu serdecznie dziękuję. Wysoka Komisja zaprosi pana ministra raz jeszcze i gorąca prośba, by pan zechciał być osobiście i aby pan minister zechciał przygotować na mnie jedną stronę, tylko konkretny materiał, może nawet prezentację z konkretnymi datami, z konkretnymi środkami, które pan chce przeznaczyć na realizację tej ustawy, bo 14 miesięcy już jest za nami. Dziękuję uprzejmie.

Szanowni państwo, przechodzimy do kolejnego punktu. Jest to rozpatrzenie informacji na temat przyjętych priorytetów w polityce senioralnej w kontekście polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w 2025 r. Bardzo proszę, pan minister Gajewski.

Podsekretarz stanu w MRPiPS Sebastian Gajewski:

Bardzo dziękuję. Szanowna pani przewodnicząca, panie i panowie posłowie, Wysoka Komisja, w pierwszej kolejności chciałem bardzo serdecznie podziękować Wysokiej Komisji za zaproponowanie tego tematu informacji, ponieważ jednym z trzech priorytetów sektorowych prezydencji polskiej w Radzie Unii Europejskiej w zakresie działania Rady EBSCO, czyli Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów jest priorytet zatytułowany: „Europa odpowiadająca na wyzwania srebrnej transformacji”. Dziękuję więc za to, że mam okazję na posiedzeniu Wysokiej Komisji o tym priorytecie opowiedzieć. Pozwolę sobie podzielić moją wypowiedź na takie trzy zasadnicze części. Po pierwsze, chciałbym przedstawić cele, motywy, które leżały u podstaw wyodrębnienia tego priorytetu sektorowego prezydencji, następnie chciałem pokrótce scharakteryzować ten priorytet prezydencji, ponieważ mamy różne priorytety, takie, które koncentrują się na działaniach legislacyjnych, takie, które się koncentrują na działaniach pozalegisacyjnych i trzecia część mojej wypowiedzi – pozwolę sobie przedstawić zarówno to, co w ramach tego priorytetu już zrobiliśmy, jak i to, co planujemy zrobić do końca naszej prezydencji, czyli do końca czerwca bieżącego roku.

Wybór tego priorytetu zatytułowanego „Europa odpowiadająca na wyzwania srebrnej transformacji”, jako jednego z trzech priorytetów sektorowych polskiej prezydencji w ramach Rady EPSCO, był podyktowany takim dążeniem do nadania polityce senioralnej odpowiedniej rangi w unijnej polityce społeczno-gospodarczej. Bardzo byśmy chcieli, żeby zidentyfikować starzenie się społeczeństw jako zjawisko społeczno-gospodarcze o kluczowym charakterze dla rynku pracy, dla gospodarki, ale także dla życia społecznego państw członkowskich. To wyzwanie, z którym powinniśmy mierzyć się nie tylko na poziomie poszczególnych państw członkowskich, ale na poziomie Unii Europejskiej i jej poszczególnych instytucji,

które powinniśmy brać pod uwagę przy tworzeniu poszczególnych polityk publicznych przez Unię Europejską i w działaniach legislacyjnych oraz pozalegisacyjnych. Tym takim bardziej szczegółowym celem jest wola zwrócenia uwagi na dwa zasadnicze aspekty tej srebrnej transformacji, o której mówimy w priorytecie prezydencji.

Z jednej strony chcielibyśmy bardzo mocno podkreślić rolę praw osób starszych, w tym prawa do samostanowienia, do uczestnictwa w życiu społecznym, w tym w życiu gospodarczym, w życiu ekonomicznym, w różnych rolach. Osoba starsza może występować jako pracownik, ale i jako pracodawca, przedsiębiorca. Po drugie, chcielibyśmy podkreślić rolę potencjału osób starszych w życiu społecznym, ale także w wymiarze, czy może w szczególności w wymiarze ekonomicznym, a zatem na rynku pracy. Chcemy podkreślić rolę aktywności zawodowej osób starszych i zadać sobie wspólnie pytanie – jak zachęcać do tej aktywności ekonomicznej osób starszych, jakie są bariery w podejmowaniu tej aktywności ekonomicznej i jakie wreszcie są możliwości. Ten priorytet ma charakter priorytetu nielegislacyjnego, to znaczy nie obejmuje działań legislacyjnych ze względu na to, że jak Wysoka Komisja doskonale wie, wyłączną inicjatywę ustawodawczą w systemie instytucjonalnym Unii Europejskiej ma Komisja Europejska, a w tej chwili nie są procedowane z inicjatywy komisji wnioski legislacyjne w obszarze Rady EBSCO, które wprost dotyczyłyby polityki senioralnej. Oczywiście można znaleźć pewne wątki, które gdzieś zahaczają w różnych wnioskach legislacyjnych o sytuację osób starszych, ale jest to raczej luźny związek jak w przypadku reformy systemów koordynacji i systemów zabezpieczenia społecznego.

W związku z czym, ponieważ ten priorytet ma charakter nielegislacyjny, to obejmuje przede wszystkim takie typowe działania podejmowane przez prezydencję w ramach priorytetów sektorowych, poza prowadzeniem prac legislacyjnych w radzie. Są to konferencje na poziomie ministrów oraz konferencje o charakterze eksperckim, są to debaty na posiedzeniach Rady Unii Europejskiej w formacie EBSCO, w tym te debaty wysokiego szczebla, debaty ministrów i po trzecie jest to instrument w postaci konkluzji Rady Unii Europejskiej. Chcemy w ramach tego priorytetu skupić się na zbudowaniu pewnej wrażliwości po stronie państw członkowskich i instytucji Unii Europejskiej na wyzwania związane ze srebrną transformacją, w tym na szeroko rozumianą rolę polityki senioralnej. Chcemy modelować przyszłą politykę społeczno-gospodarczą Unii Europejskiej w tym obszarze przez konferencje, debaty oraz przez konkluzje.

Jeśli chodzi o działania, zarówno zrealizowane jak i planowane, obejmują takie typowe działania prezydencji o charakterze nielegislacyjnym. To co w tej chwili zrobiliśmy to konferencja prezydencji polskiej w Gdańsku, która odbyła się 20–21 lutego. Jednym z elementów konferencji ministerialnej w Gdańsku, konferencji prezydencji polskiej był panel ministrów zatytułowany „Wyzwania srebrnej transformacji, jak w Unii Europejskiej radzimy sobie z wykorzystaniem potencjału osób starszych na rynku pracy”. Dla nas, z naszej perspektywy, ta debata ministerialna była okazją do zaprezentowania polskiego podejścia do wspierania aktywności zawodowej osób starszych. Przede wszystkim kładliśmy nacisk na dobrowolność w podejmowaniu aktywności ekonomicznej przez osoby starsze. Podkreślaliśmy, że w naszej ocenie, co interesujące spotkało się to z aprobatą ze strony przedstawicieli kilku innych państw członkowskich biorących udział w tej debacie, samo podnoszenie wieku emerytalnego jest kontrproduktywne i nie jest instrumentem, który uważamy za adekwatny do zwiększania aktywności ekonomicznej czy wspierania aktywności ekonomicznej i zawodowej osób starszych. Podawaliśmy przykłady instrumentów prawnych, które już są w Polsce, a które wspierają aktywność zawodową osób starszych, w szczególności po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego, jak pełna możliwość łączenia emerytury z pracą bez ryzyka zawieszenia lub zmniejszenia świadczenia. Warto podkreślić, że jest to rozwiązanie dosyć oryginalne w Unii Europejskiej, ponieważ w bardzo wielu państwach takiej możliwości nie ma i łączenie pracy zarobkowej z emeryturą jest ograniczone, czy to w programie zawieszenia, czy zmniejszenia świadczenia, czy zasadami np. co do procentowego pobierania świadczenia.

Wskazywaliśmy też, że korelatem tego zachęcania seniorów do podejmowania aktywności zawodowej i wspierania ich aktywności przez instrumenty prawa ubezpieczeń społecznych musi być usuwanie barier w aktywności, w tym identyfikowanych przez seniorów jako kluczowe, czyli związanych z ochroną zdrowia oraz, co ważne, z koniecznością podejmowania opieki nad starszymi bliskimi. W świetle badań, które zamówiliśmy rzeczywiście

jest to wskazywane jako jedno z głównych ograniczeń, była to więc okazja do tego, ażeby wspomnieć o przygotowywanym przez minister do spraw polityki senioralnej Marzenę Okłę-Drewnowicz Bonie Senioralnym, który ma wspierać w tym godzeniu obowiązków zawodowych z obowiązkami opiekuńczymi nad osobami starszymi. Konferencja prezydencji polskiej w Gdańsku już się odbyła.

Drugi element tych działań, które są przewidziane w priorytecie to debata publiczna ministrów. Dnia 10 marca odbędzie się debata publiczna ministrów w formacie Rady Unii Europejskiej EBSCO. Chcemy zadać pytania ministrom państw członkowskich dotyczące zachęt, które poszczególne państwa stosują, aby promować dłuższą aktywność zawodową osób starszych oraz chcemy zapytać o to, co poszczególne członkowskie państwa uważają o semestrze europejskim. Semestr europejski to jest taki instrument kształtowania polityki społeczno-gospodarczej państw członkowskich Unii Europejskiej w dialogu z Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską. Chcemy się dowiedzieć, czy semestr europejski i te zalecenia, które są w jego ramach formułowane w sposób wystarczający zwracają uwagę na wyzwania i szanse związane ze starzeniem się społeczeństwa i czy w tej materii są poruszane wszystkie wątki, wszystkie sprawy, które powinny być obecne w semestrze europejskim. Jeśli nie, to chcielibyśmy zapytać państwa członkowskie co w semestrze europejskim w tym obszarze można poprawić. Te debaty publiczne ministrów są ważnym instrumentem dialogu politycznego. Są otwarte i jest to taki moment, w którym poszczególne państwa członkowskie mogą zaprezentować swoje podejście i swoje stanowisko. Prezydencja ma tu rolę szczególną, bo może bardziej promować własną wrażliwość w danym obszarze.

Drugi element związany z posiedzeniami Rady Unii Europejskiej w formacie EBSCO, dotyczący właśnie priorytetu prezydencji, o którym mówię, to przyjęcie konkluzji rady w sprawie zintegrowanej polityki wobec osób starszych. Chcemy, żeby to miało miejsce na posiedzeniu Rady Unii Europejskiej, które planujemy w czerwcu. Konkluzje rady będą dotyczyć zintegrowanej polityki wobec osób starszych i chcielibyśmy – nie mogę przedstawić naszego projektu tych konkluzji na tym etapie, ponieważ nie jest to dopuszczalne – podkreślić znaczenie działań na rzecz potencjału ekonomicznego osób 55+ w kontekście naszego podejścia, czyli tej dobrovolności i zwracać uwagę na różne działania, profilaktyczne, wspierające, perswazyjne, które będą wspierały wyzwalanie tego potencjału. Z jednej strony ta aktywność ma uwarunkowania zdrowotne, z drugiej strony społeczne. Często osoby starsze na rynku pracy mierzą się ze stereotypami. Z tym należy oczywiście walczyć. Potrzebne są też ramy prawne tej aktywności, wspierające np. łączenie emerytury i aktywności zawodowej.

Zaproponujemy w konkluzjach działania, które mogą być podejmowane na szczeblu państw członkowskich i samej Unii Europejskiej, ale trzeba podkreślić, że ten obszar szeroko rozumianego zabezpieczenia społecznego, ochrony socjalnej, rynku pracy, ze względu na podstawy traktatowe do zajmowania się przez Unię Europejską i jej instytucje tymi sprawami, jest dosyć specyficzny i raczej w konkluzjach formułuje się pewne apele, zwraca się uwagę na pewne wątki, niż formuje twarde rekomendacje np. dotyczące działań legislacyjnych. Tak jak powiedziałem, te podstawy traktatowe tutaj trochę limitują aktywność instytucji Unii Europejskiej w tym obszarze. W części tych obszarów związanych chociażby z zabezpieczeniem społecznym wymagana jest jednomyślność, w związku z czym to jest taki obszar, gdzie w konkluzjach rady raczej zwracamy uwagę na te istotne rzeczy.

Dodatkowo, poza tymi najważniejszymi elementami, bo siłą rzeczy prezydencja jest prezydencją w Radzie UE, więc najważniejsze jest to, co dzieje się na posiedzeniach Rady, z naszego punktu widzenia prezydencja jest też okazją do wykonywania tradycyjnych kompetencji prezydencji, które pozwalają na zwrócenie uwagi na pewne tematy i np. skorzystaliśmy z prawa prezydencji do wystąpienia do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z wnioskiem o opinię rozpoznawczą: osoby starsze w zatrudnieniu. Ta opinia została przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjęta pod koniec lutego, w ostatnich dniach lutego. Formułowana jest tam diagnoza problemu związana z potrzebą wykorzystania potencjału osób starszych, pokazywane są rozwiązania, które są w różnych krajach, a także sformułowane są zalecenia wspierające zatrudnienie osób starszych. Tu muszę z satysfakcją powiedzieć, jeśli patrzę na wymienione w tej opinii kluczowe instrumenty wspierające zatrudnienie osób starszych, to Polska w zasadzie wszystkie z tych instrumentów w mniejszym

lub większym stopniu ma, a nie wszystkie państwa mogą się tym pochwalić. Jest to także okazja do pewnej satysfakcji, która oczywiście nie odejmuje nam ambicji na przyszłość.

Tak pokrótce przedstawiłem priorytet polskiej prezydencji pod tytułem: „Europa odpowiadająca na wyzwania srebrnej transformacji”. Oczywiście jestem do dyspozycji Wysokiej Komisji wraz z panią dyrektorką Departamentu Współpracy Międzynarodowej Moniką Szostak.

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Dziękuję, panie ministrze. Otwieram dyskusję i rozpocznę pierwszą, zanim zapytam kto z państwa posłów chciałby zabrać głos. Panie ministrze prosiliśmy o ten materiał już jakiś czas temu i trochę się dziwię, że nie dokonaliście państwo aktualizacji. Bardzo dziękuję, że pan szczegółowo przedstawił nam te informacje, ale my tego nie mamy na piśmie. To co mamy to jest one-pager, króciutki, który nie zawiera żadnych treści. Rozumiem, że było pewnie państwu trudno przygotować coś na temat konferencji, która się odbyła 20 lutego, bo przygotowywaliście państwo materiał wcześniej, czy tej konferencji z 10 marca, która dopiero nastąpi, ale gdybyśmy mieli te wszystkie informacje, które pan nam teraz przedstawił, to byłby to zupełnie inny dokument. To gorąca prośba o to, żeby może tak to wyglądało na przyszłość. Proszę, panie ministrze, ponieważ przed nami jeszcze ten 10 marca i dyskusja ministerialna dotycząca wyzwań srebrnej transformacji, żebyście państwo przygotowali takie właśnie uaktualnienie informacji dla Komisji. Czy ktoś to przedstawi, czy po prostu państwo prześlą na adres mailowy na sekretariat Komisji, bo chcielibyśmy wiedzieć, a przynajmniej ja bym chciała wiedzieć, jakie są konkluzje. Jakby to można było podsumować, co Polska wniosła do tych dyskusji i co będziemy chcieli wykorzystać. Co państwo będą chcieli jako resort wykorzystać z tej debaty. Jak mniemam, nie chodzi tylko o to, by dyskutować, ale chodzi o to, by te dyskusje były konstruktywne i żeby one coś wносиły. Rozumiem, że te kwestie legislacyjne to nie na tym poziomie, ale już na poziomie poszczególnych państw jak najbardziej. Dlatego poproszę uprzejmie o takie uzupełnienie. Już nie chcę, żebyście państwo to robili dwa razy, tylko po prostu już przy podsumowaniu, gdyby pan zechciał jeszcze ten wstęp, to co pan nam dzisiaj powiedział, żeby to zostało też zawarte w dokumencie i takie podsumowanie, to byłoby super.

Pani Krystyna Lewkowicz, nasza pani ekspert, też zwróciła uwagę na jedną ważną rzecz. Oczywiście zapewne pani Krystyna sama zabierze głos, ale to na zwróciłam uwagę w pani opinii, to to, że tematem jest wyłącznie aktywizacja osób starszych na rynku pracy. Pani Krystyna zauważa, a pani Krystyna jest głosem innych seniorów, również jako ekspert, że są jeszcze inne tematy. Temat aktywizacji osób starszych na rynku pracy odnosi się do tych seniorów, którzy są jeszcze młodzi i sprawni intelektualnie i zdrowotnie, czytam z opinii pani Krystyny Lewkowicz. Już teraz pewnie z tym nic nie zrobimy, bo to wszystko jest ustalone. Uznaliście państwo, że aktywizacja osób starszych na rynku pracy jest najważniejszym, a właściwie wynika z tego, że chyba jedynym tematem, który jest podnoszony. Kto z państwa posłów zechciałby jeszcze zabrać głos? Bardzo proszę, pani poseł Agnieszka Buczyńska. Proszę uprzejmie.

Poseł Agnieszka Buczyńska (Polska2050-TD):

Panie ministrze, chciałabym nawiązać do tego, co też wynika z opinii pani Lewkowicz, a dokładnie zapytać, jakie argumenty stanowiły o wyborze tych, a nie innych aspektów polityki senioralnej, na które zwróciliście uwagę? Wiemy, że żyjąc w starzejącym się społeczeństwie, borykamy się z wieloma wyzwaniami i seniorzy borykają się z wieloma wyzwaniami i one nie dotyczą głównie tematyki aktywizacji zawodowej. Stąd moje pytanie dotyczy tego, co przemawiało za tym, że podjęto taki, a nie inny temat wyzwań stojących z osobami w wieku senioralnym? Wypowiadał się pan o kwestiach samostanowienia się seniorów, o kwestiach związanych z usamodzielnianiem się seniorów. Moje pytanie brzmi: dlaczego w związku z tym wszystkie dyskusje i debaty wciąż jednak dotyczą tylko i wyłącznie tej aktywności zawodowej?

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Kto z państwa głosów jeszcze chciałby zadać pytanie? Pani przewodnicząca Iwona Kozłowska.

Poseł Iwona Maria Kozłowska (KO):

Panie ministrze, nie wiem, czy do pana powinnam kierować to pytanie, ale chodzi mi to po głowie, bo od jakiegoś dłuższego czasu dużo mówi się o ubezpieczeniach.

Wiem, że tym problemem zajmuje się Ministerstwo Sprawiedliwości. Ten temat dotyczy nie tylko osób z niepełnosprawnościami, ale również seniorów i to myślę, że w bardzo dużym zakresie. Czy wokół tego tematu też były jakieś rozmowy, czy państwo w ogóle nie poruszacie tego problemu podczas prezydencji, czy gdzieś on się pojawia w ogóle, gdyby pan mógł powiedzieć? Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Dziękuję. Pan przewodniczący Krzysztof Piątkowski, proszę uprzejmie.

Poseł Krzysztof Piątkowski (KO):

Chciałbym powiedzieć państwu, że podoba mi się akurat fakt, że ministerstwo wybrało jakiś określony temat, który jest tematem wiodącym. Nie w tym rzecz, żeby mówić o wszystkim, rzecz jest, żeby te wszystkie problemy rozwiązywać i żeby ministerstwo było efektywne w rozwiązywaniu problemów w Polsce. Natomiast wybranie tematu wiodącego, ważnego, bo tutaj nie ma tematów ważnych, mniej ważnych, jest wiele tematów równie ważnych i skupienie się na dyskusji wokół określonego tematu jest akurat dobrym pomysłem w mojej ocenie. Chcę też trochę polemizować, rzadko to robię, z panią Krystyną Lewkowicz, która sugeruje, że tylko z przyczyn ekonomicznych lub z chęci realizacji pasji zawodowych ludzie chcą być aktywni zawodowo. To jest potrzebne z bardzo wielu innych powodów. To jest w ogóle ważny problem społeczny, żeby seniorzy, osoby starsze, niekoniecznie wcale te najmłodsze i najsprawniejsze intelektualnie i zdrowotnie, ale wszystkie, które są w stanie podolać pewnym swoim własnym aspiracjom i je realizować, mogły to robić, żeby czuły się potrzebne, żeby nie były samotne. To jest bardzo ważny problem społeczny dotyczący właściwie wszystkich seniorów.

Mam nadzieję, że rząd zadba o to, żeby była równowaga między tym zachęcaniem seniorów do aktywności, ale również ułatwianiem im, żeby mogli być aktywni, żeby stawali się pożądanymi pracownikami. To jest niełatwe zadanie. Wiemy dobrze o tym, że pracodawcy wciąż niechętnie zatrudniają osoby starsze. Chciałbym, żeby seniorzy na różnych etapach swojego życia, również ci najstarsi, byli pożądanymi pracownikami, niekoniecznie ci najmłodsi, niekoniecznie ci najzdrowsi, bo są różne prace, w różny sposób można je realizować, w różny sposób można udowodniać, że jest się potrzebnym. Akurat nie mamy wątpliwości, że czerpać z doświadczenia osób najstarszych powinniśmy wszyscy. Więc proszę o równowagę w tych działaniach. Uważam, że to jest temat bardzo ważny i warto się nim zajmować i warto przez pół roku mówić o tym głośno, czerpać z doświadczeń Europy i świata w tym zakresie. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Dziękuję, panie przewodniczący. Myślę, że każdy temat, który ma w efekcie spowodować lepszą jakość życia seniorów jest wart, by o nim mówić nie tylko pół roku, ale tak, żeby działać. Zgadzam się jak najbardziej. Jasne, oczywiście. Bardzo proszę pana ministra o udzielenie odpowiedzi.

Podsekretarz stanu w MRPiPS Sebastian Gajewski:

Bardzo dziękuję pani przewodnicząca. Dziękuję za wszystkie pytania. W pierwszej kolejności oczywiście deklaruje, że uzupełnimy tę informację, którą państwo otrzymali, ale zwracam też uwagę na jedną rzecz – okoliczność, która zawsze będzie powodować, że ta informacja nie będzie pełna. Prezydencja jest okresem sześciomiesięcznym, jest tu pewien element dynamiki. Tak samo jak mamy harmonogram posiedzeń Sejmu, ale czasami posiedzenia się odbywają w innych datach i na trochę inne tematy niż pierwotnie zakładano, tak samo jest z Radą Unii Europejskiej. Tam jest wprawdzie mniejsza dynamika niż tutaj, ale różne rzeczy się mogą wydarzyć, różne przesunięcia. Oczywiście uzupełnimy tę informację tak, żeby ona była maksymalnie pełna.

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Tak, panie ministrze. Jak najbardziej. Pełna zgoda, tylko prosiliśmy o priorytety, o wskazanie tego, co najważniejsze. Gdyby to było tak opisane, jak pan to przedstawił dzisiaj, to byłoby dobrze. Proszę uprzejmie.

Podsekretarz stanu w MRPiPS Sebastian Gajewski:

Jasne, tak zrobimy. Druga sprawa, jeżeli chodzi o pytanie pani przewodniczącej Kozłowskiej, instytucja ubezwłasnowolnienia jest konstrukcją polskiego prawa cywilnego. W związku z czym na poziomie krajowym odpowiada za to minister sprawiedliwości. Musimy pamiętać o tym, że kwestie związane z prawem cywilnym poszczególne państwa członkowskie, co do zasady, z pewnymi wyjątkami, regulują wyłącznie na poziomie krajowym, a nie na poziomie unijnym. Biorąc pod uwagę to, że jest to obszar prawa cywilnego oraz to, że gospodarzem tematu w Polsce jest minister sprawiedliwości, jeśli w jakimś formacie Rady Unii Europejskiej mogłaby się odbyć taka dyskusja, to pewnie byłaby to Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, a nie Rada EBSCO. Natomiast wiem swoją drogą, że pan minister Łukasz Krasoń – pełnomocnik rządu do spraw osób niepełnosprawnych – jest w kontakcie z Ministerstwem Sprawiedliwości i te zmiany w instytucji ubezwłasnowolnienia są na tym poziomie dyskutowane, ale myślę, że najlepszym adresatem tego pytania byłby pan minister Krasoń, bo wiem, że on się tymi sprawami zajmuje.

Jeśli chodzi o to pytanie pani minister Buczyńskiej, pozwolę sobie wyjaśnić. Wysoka Komisja prosiła o to, żeby opowiedzieć o priorytecie, a w ramach priorytetu też opowiadałem o rzeczach, które my widzimy jako najbardziej priorytetowe i najbardziej intensywnie się nimi zajmujemy. W żadnym wypadku nie jest tak, że mówimy wyłącznie o aktywności zawodowej czy aktywności ekonomicznej. Pozostałe aspekty związane z sytuacją społeczno-ekonomiczną seniorów są również w naszych dokumentach prezydencji, czego bardzo dobrym przykładem jest nota prezydencji, którą skierowaliśmy przed posiedzeniem Rady Unii Europejskiej do pozostałych państw członkowskich. W obszarze tego priorytetu prezydencji poruszamy takie wątki jak ryzyko ubóstwa wśród seniorów, wykluczenie cyfrowe, potrzeba zapewnienia rozwiązań z zakresu opieki długoterminowej, konieczność uwzględniania w polityce zdrowia, transportu, polityce mieszkaniowej wrażliwości na potrzeby seniorów. Te wątki wykraczające poza aktywność zawodową również są obecne w dokumentach prezydencji, chociaż zgadzam się, że tak, chcieliśmy wyeksponować wątki związane z aktywnością ekonomiczną seniorów, także ze względu na to, że jesteśmy, jako minister rodziny, pracy i polityki społecznej, ministrem właściwym do spraw pracy, więc te kwestie związane z rynkiem pracy są nam najbliższe, koszula bliższa ciału.

Jeśli chodzi o pytanie, które zadał pan przewodniczący Piątkowski, dziękuję za słowa aprobaty, jeśli idzie o wybór tego tematu wiodącego w obszarze priorytetu, o którym dyskutujemy. Myślimy nie tylko na poziomie ogólnounijnym o różnych formach wsparcia aktywności zawodowej seniorów, ale także na poziomie krajowym, czego wyrazem jest przegłosowana ostatnio przez Sejm ustawa o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Tam po raz pierwszy przewidujemy instrumenty zachęcające pracodawców do zatrudniania seniorów, np. możliwość otrzymania dofinansowania przez pracodawcę przez 12 miesięcy do 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę, jeśli taki pracodawca zdecyduje się zatrudnić osobę po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego. Wiemy, że te zachęty są potrzebne, oczywiście to jest pewien krok, inne rozwiązania są także potrzebne, ale mamy taką samą optykę, to znaczy ta aktywność zawodowa seniorów, oczywiście na zasadzie dobrowolności, jest niezwykle istotna i trzeba ją na różnych poziomach wspierać z jednej strony, a z drugiej strony usuwać bariery w podejmowaniu tej aktywności. Bardzo dziękuję.

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Bardzo dziękuję. Teraz czas na pytania strony społecznej. Bardzo proszę pani doktor Elżbieta Ostrowska – przewodnicząca Zarządu Głównego Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów. Proszę uprzejmie.

Przewodnicząca Zarządu Głównego Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów Elżbieta Ostrowska:

Panie ministrze, przede wszystkim dziękuję bardzo za ten materiał i za wyjaśnienia, które pan przedstawił, są bardzo interesujące. Rozumiem, że priorytety z natury rzeczy ograniczają liczbę przedstawionych problemów, bo nie może być ich zbyt dużo, natomiast mówicie jednak państwo o przedstawieniu całościowo problemów polityki senioralnej. Nie kwestionuję ważności spraw aktywizacji zawodowej osób starszych, to jest jeden z elementów poprawy bezpieczeństwa ekonomicznego, tworzenia relacji społecznych i aktywizacji społecznej.

Wydaje mi się, że zważywszy również na bardzo ważne, bardzo aktywne w Unii Europejskiej problemy, warto również mówić o solidarności międzypokoleniowej, jako o budowaniu płaszczyzny porozumienia i współpracy bez barier wiekowych, o solidarności jako o elemencie zwalczania szkodliwych stereotypów wiekowych i to szkodliwych zarówno w odniesieniu do ludzi młodych, jak i do ludzi starszych, o budowaniu społeczeństwa inkluzywnego, społeczeństwa otwartego dla wszystkich bez względu na wiek.

Chcę przypomnieć, że 29 kwietnia obchodzimy Europejski Dzień Solidarności Międzypokoleniowej. Może byłaby to okazja, żeby również z okazji prezydencji i z okazji ogromnej wagi tego problemu, jakoś jednak dać temu wyraz, zwłaszcza, że z kontaktów, które mamy z przedstawicielami różnych agend Komisji Europejskiej wiemy, że ten problem solidarności międzypokoleniowej jest tam bardzo żywy, bardzo akcentowany. Może byłoby dobrze, żebyśmy również wpisali się w ten nurt. Jest to ważne dla nas, starszych, ale myślę, że jest to również ważne dla ludzi młodych po to, abyśmy wspólnie tworzyli społeczeństwo, które będzie w stanie budować przyszłość dla obecnych i dla przyszłych seniorów. Dziękuję panie ministrze.

Jeśli można, jeszcze w odniesieniu do pytania pani poseł dotyczącego ubezwłasnowolnienia, może pozwolę sobie przypomnieć, bo nie tak dawno mówiliśmy na Komisji Polityki Senioralnej o tym, że obecnie jest w uzgodnieniach projekt ustawy przygotowany przez Ministerstwo Sprawiedliwości o instrumentach wspieranego podejmowania decyzji. On całkowicie odchodzi od pojęcia ubezwłasnowolnienia. To pojęcie ma w ogóle zniknąć z porządku prawnego. Polska jest zresztą w tej chwili jednym z nielicznych krajów europejskich, w której jeszcze występuje ubezwłasnowolnienie. Ma być ono zastąpione przez te instrumenty wspieranego podejmowania decyzji, takie jak asystent, kurator wspierający, kurator reprezentujący w zależności od potrzeb konkretnej starszej osoby. Ustawa jest w tej chwili w toku uzgodnień międzyresortowych. Była kierowana również do organizacji senioralnych. Również zgłaszaliśmy uwagi i myślę, że jest to bardzo ważny krok w kierunku humanizacji polskiego prawa i odejścia od tego stygmatyzującego ubezwłasnowolnienia. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Bardzo dziękuję. Bardzo proszę, pani Teresa Hernik – ekspert Forum Pracodawców Polskich.

Ekspert w Federacji Przedsiębiorców Polskich Teresa Hernik:

Dziękuję. Z uwagi na temat, o którym mówił pan minister chciałam zapytać, gdzie możemy, jako pracodawcy, uzyskać informacje odnośnie do opinii EKES-u i tych wszystkich wzorców, które są w innych krajach europejskich odnośnie do aktywizacji i zasad, którymi pracodawcy powinni się kierować w zatrudnieniu osób starszych? Koleżanka już powiedziała, że te działania międzypokoleniowe są ważne, bo mówimy o mentoringu i o wprowadzaniu ludzi młodych do zawodu i w ogóle uczeniu relacji, które na dzień dzisiejszy wśród młodego pokolenia nie są, że tak powiem, najlepiej rozbudowane, bacząc na pandemię i na ten czas zamknięcia. Jeżeli by można było gdzieś uzyskać te informacje, które już państwo posiadacie, to byłibyśmy bardzo zobowiązani. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Czy ktoś z państwa jeszcze? Pan Jerzy Płókarz, bardzo proszę.

Prezes Krajowego Sztabu Ratownictwa Społecznej Sieci Ratunkowej Jerzy Płókarz:

Dziękuję, pani przewodnicząca. Jerzy Płókarz – Krajowy Sztab Ratownictwa Społecznej Sieci Ratunkowej. Cały czas się zastanawiałem, czy zadać to pytanie, ale chciałbym, żeby to jednak wybrzmiało na Komisji Polityki Senioralnej. Panie ministrze, podobnie jak problem ubezwłasnowolnieniami, być może nie do końca jest to pytanie, które powinno być kierowane do pana ministra, ale zelektryzowała nas, społeczników z organizacji zajmującej się obroną praw człowieka i praw obywatelskich informacja, która dotarła do nas, że podobno zaczęła obowiązywać jakaś dziwna zasada w placówkach służby zdrowia, w szpitalach, że osób w wieku powyżej 70 lat, na przykład z przewlekłą chorobą układu krążenia, już nie ma sensu leczyć. W pierwszej chwili myśleliśmy, że jest to jakaś prowokacja, specjalnie wstrzykiwana dezinformacja, ale skonsultowaliśmy to z różnymi seniorami z różnych miast i wszędzie panuje takie zdanie, takie przeświadczenie. Mam nadzieję i wierzę w to, że żadnej takiej reguły nie wprowadzono w życie w służbie zdrowia, ale czy problem rządowi jest znany? To jest moje pierwsze pytanie. Drugie pytanie – czy w związku z tym, że ten pogląd zaczyna być dość

powszechny wśród seniorów, że zaczyna się traktować ich w ten sposób, że skoro ma ich być tak dużo, to trzeba pozwolić ich eliminować, dla mnie to jest coś w rodzaju eutanazji. Takie pojęcie, bo nie mówię, żeby tak było. Czy rząd może podjąć jakieś kroki, aby tego typu opinie z jednostek służby zdrowia nie wychodziły? One są zaczerpane z jakichś tam stwierdzeń czy rozmów lekarzy. Tak jak powiedziałem, zelektryzował nas ten sygnał, który doszedł do nas z różnych źródeł i to z różnych miast. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Dziękuję, jeszcze o głos poprosił pan minister Szwed, proszę bardzo.

Posel Stanisław Szwed (PiS):

Tak. Panie ministrze, pytanie – kto z państwa kierownictwa pojedzie na Radę EBSCO?

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Poproszę o udzielenie odpowiedzi.

Podsekretarz stanu w MRPiPS Sebastian Gajewski:

Bardzo dziękuję za wszystkie pytania. Jeśli chodzi o pytanie pani przewodniczącej Ostrowskiej, to oczywiście tak, musimy podchodzić do polityki senioralnej w sposób całościowy, uwzględniać nie tylko wątki związane z aktywnością zawodową, ale także z innymi obszarami, w których możemy wspierać osoby starsze i zaspokajać ich szczególne, specyficzne, wynikające z wieku potrzeby. Potrzeba solidarności międzypokoleniowej, budowania porozumień, zwalczania stereotypów jest potrzebą oczywistą i uzasadnioną i w sposób naturalny w tych działaniach, które składają się na politykę senioralną tego rządu także je uwzględniamy. Te wątki, o których pani przewodnicząca mówiła, mogą znaleźć odzwierciedlenie w dokumentach prezydencji, chociażby w konkluzjach dotyczących zintegrowanej polityki wobec osób starszych, tych konkluzji rady, które będziemy chcieli przyjąć na Radzie EBSCO w Luksemburgu w czerwcu. Jesteśmy na etapie przygotowywania takich konkluzji. Myślę, że jakieś wątki z tego, o czym pani przewodnicząca mówiła, znajdą tam odpowiednie miejsce.

Jeśli chodzi o pytanie pani Teresy Hernik, to opinie rozpoznawcze Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego są dostępne na stronie internetowej tegoż komitetu, ale jeżeli organizacja, którą pani reprezentuje chciałaby się z tą opinią zapoznać również możemy państwu ją niezwłocznie wysłać. Być może jej nie ma jeszcze na stronie, ponieważ ona była przyjęta w ostatnich dniach lutego, czyli dosłownie kilka dni temu. Również widzimy, jako prezydencja, potrzebę prowadzenia dialogu społecznego w obszarze polityki senioralnej, więc staramy się włączać. Oczywiście to jest poziom unijny, unijne organizacje pracodawców. Na naszej konferencji ministerialnej w Gdańsku były obecne dwie duże organizacje, ogólnounijne organizacje pracodawców, Business Europe i SMEunited, ale te pozostałe również były zaproszone i bardzo sobie cenimy także państwa wkład w tym obszarze.

Jeśli chodzi o pytania dotyczące sytuacji w poszczególnych podmiotach leczniczych, to wydaje mi się, że dobrym adresem tego pytania byłby jednak minister zdrowia, bo wprawdzie uważam, że te informacje, które pan przedstawia, zakładam, że one są motywowane troską o osoby starsze, wydają mi się jednak mało wiarygodne. Jeśli ktoś miałby je zweryfikować, odnieść się do tego, o czym pan mówił, to jednak powinien być to minister właściwy do spraw zdrowia, a nie minister rodziny pracy i polityki społecznej, gdyż nie dysponuję takim zasobem wiedzy, ażeby móc te kwestie weryfikować, nie tylko zasobem wiedzy, ale także instrumentami prawnymi, które na to by pozwalały.

Jeżeli chodzi o pytania pana posła Stanisława Szweda, pana ministra, to na Radę EBSCO oczywiście będzie lecieć pani minister Agnieszka Dziemianowicz-Bąk, bo jednak jest to wielki honor i rzadka możliwość, żeby prowadzić posiedzenie Rady Unii Europejskiej, a z tego przywileju korzysta prezydencja, więc oczywiście będzie to pani minister Dziemianowicz. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Joanna Borowiak (PiS):

Bardzo dziękuję. Szanowni państwo, wobec braku pytań i wobec udzielonych odpowiedzi przez pana ministra stwierdzam, że Komisja zapoznała się z informacją na temat przyjętych priorytetów w polityce senioralnej w kontekście polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w 2025 r. Dziękuję państwu bardzo.

Zamykam dyskusję i zamykam posiedzenie Komisji.